

VERTALING

MINISTERIE VAN HET WAALSE GEWEST

[C – 2008/27073]

6 MAART 2008. — Omzendbrief betreffende de uitvoering van de milieuaansprakelijkheidsregeling

Deze omzendbrief strekt ertoe de uitvoering te verduidelijken van de nieuwe milieuaansprakelijkheidsregeling voortvloeiend uit Deel VII - Milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade van Boek I van het Milieuwetboek, zoals ingevoegd bij decreet van 22 november 2007.

Dat decreet legt voor de milieuaansprakelijkheid een kader vast dat berust op het veroorzakersprincipe, met het oog op het voorkomen en herstellen van milieuschade. Daarmee wordt Richtlijn 2004/35/EG betreffende de milieuaansprakelijkheid omgezet.

Na een bondig overzicht van de nieuwe regeling worden achtereenvolgens de rechten en plichten van elke actor, de procedures die bij elke stap van de regeling gelden, de heden beschikbare informatie over de staat van de verschillende milieus en de koppelingen met de bestaande wetgevingen besproken. Ten slotte worden de activiteiten van bijlage I bij het decreetgevend deel van Boek I van het Milieuwetboek in een referentietabel voorgesteld.

1. Inleiding**Toepassingsgebied en aansprakelijkheidsregeling**

Het aansprakelijkheidsbeginsel geldt voor milieuschade en dreigende milieuschade wanneer ze voortvloeien uit beroepsactiviteiten, voor zover er een oorzakelijk verband gelegd kan worden tussen de schade en de activiteit waarvan sprake.

Het decreet maakt een onderscheid tussen twee elkaar aanvullende toestanden die elk onder een aparte aansprakelijkheidsregeling vallen: enerzijds, onder de beroepsactiviteiten waarvan sprake in bijlage I bij het Milieuwetboek, het decreetgevend deel, en anderzijds, bij de andere beroepsactiviteiten.

De eerste aansprakelijkheidsregeling geldt hoofdzakelijk voor landbouw- of industriële activiteiten die onder IPPC vallen, de activiteiten waarbij zware metalen in het water geloosd of in de lucht uitgestoten worden, voor de installaties die gevaarlijke chemische stoffen voortbrengen en op de activiteiten inzake afvalbeheer (meer bepaald de stortplaatsen en de verbrandingsinstallaties). Volgens die eerste regeling kan de uitbater aansprakelijk worden gesteld, al heeft hij zelf geen enkele fout begaan.

De tweede aansprakelijkheidsregeling geldt voor alle andere beroepsactiviteiten dan die waarvan sprake in bijlage I bij het Milieuwetboek, decreetgevend deel, maar enkel wanneer schade toegebracht wordt of dreigt te worden aan de bij de communautaire wetgeving beschermde soorten en natuurlijke habitats. In dat geval is de aansprakelijkheid van de uitbater enkel betrokken als deze een fout heeft begaan of nalatig is geweest.

Het decreet voorziet in een bepaald aantal gevallen waarin de milieuaansprakelijkheid uitgesloten is. Zo geldt de aansprakelijkheidsregeling niet voor schade of dreigende schade uit een gewapend conflict, een natuurramp, een activiteit die valt onder het verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, een activiteit inzake de internationale veiligheid en een activiteit die valt onder bepaalde internationale overeenkomsten. De activiteiten die hoofdzakelijk te maken hebben met Landsverdediging vallen wel onder deze wetgeving.

Voorkomen en herstellen van de schade

Indien er dreigende milieuschade ophanden is, treft de uitbater de geschikte voorkomingsmaatregelen en licht de bevoegde overheid en het betrokken gemeentecollege in als de toestand aanhoudt. Het Directoraat-generaal Natuurlijke Hulpbronnen en Leefmilieu kan eveneens de uitbater (de potentiële vervuiler) ertoe verplichten die maatregelen te treffen of het treft ze zelf en verhaalt de kosten vervolgens die uit die maatregelen ontstonden.

Wanneer schade voorvalt, verplicht de bevoegde overheid de betrokken uitbater om alle geschikte herstelmaatregelen te treffen of ze treft ze zelf en verhaalt daarna alle kosten. Als er zich verschillende schadegevallen hebben voorgedaan, kan de bevoegde overheid beslissen over de orde van voorrang in het herstellen ervan.

Het herstellen van milieuschade neemt verschillende vormen aan volgens het soort schade :

— voor de schade aan de bodems eist het decreet dat de betrokken bodems ontsmet worden totdat er geen enkel ernstig risico op een negatief effect op de menselijke gezondheid meer bestaat;

— voor de schade aan wateren of aan de beschermde soorten of natuurlijke habitats beoogt het decreet het herstel van het leefmilieu in de staat waarin het zich bevond voordat de schade zich voordeed. Daartoe dienen alle beschadigde natuurlijke hulpbronnen of ecosysteemfuncties hersteld dan wel vervangen te worden door identieke, gelijksoortige of evenwaardige natuurlijke elementen, ofwel op de plaats van het gebeuren ofwel indien nodig op een alternatieve locatie.

Enkele begripsomschrijvingen (art. D94)

Beroepsactiviteit : een in het kader van een economische activiteit, een bedrijf of een onderneming verrichte activiteit, ongeacht het particuliere, openbare, winstgevende of niet-winstgevende karakter daarvan.

Preventieve maatregelen : maatregelen naar aanleiding van een gebeurtenis, handeling of nalatigheid waardoor een onmiddellijke dreiging van milieuschade is ontstaan, teneinde die schade te voorkomen of tot een minimum te beperken.

Herstelmaatregelen : maatregel of combinatie van maatregelen, met inbegrip van inperkende of tussentijdse maatregelen, gericht op herstel, rehabilitatie of vervanging van de aangetaste natuurlijke rijkdommen en/of ecosysteemfuncties, of op het verschaffen van een gelijkwaardig alternatief voor rijkdommen of functies.

Natuurlijke hulpbron : de beschermde soorten en habitats, de wateren en de bodems.

Functies en ecosysteemfuncties : de functies die natuurlijke rijkdommen vervullen ten behoeve van andere natuurlijke rijkdommen of het publiek.

Primair herstel : herstelmaatregelen waardoor aangetaste natuurlijke rijkdommen en/of ecosysteemfuncties tot de referentietoestand worden teruggebracht.

Complementair herstel : herstelmaatregelen met betrekking tot natuurlijke rijkdommen en/of ecosystemen ter compensatie van het feit dat primair herstel niet tot volledig herstel van de aangetaste natuurlijke rijkdommen en/of ecosysteemfuncties leidt.

Compenserend herstel : maatregelen ter compensatie van tussentijdse verliezen van natuurlijke rijkdommen en/of ecosysteemfuncties die zich voordoen tussen het tijdstip waarop de schade ontstaat en het tijdstip waarop het primair herstel zijn volledige uitwerking heeft bereikt.

Kosten : de kosten die verantwoord zijn in het licht van de noodzaak een juiste en doeltreffende toepassing van Deel VII van Boek I van het Milieuwetboek te garanderen, met inbegrip van ramingskosten van milieuschade, onmiddellijke dreiging van zulke schade, de opties inzake de acties, alsook de administratieve, juridische en handhavingskosten, de kosten van het vergaren van gegevens en andere algemene kosten, en de kosten in verband met monitoring en toezicht.

Kosten van preventie en herstel

Gesteld dat het Directoraat-generaal Natuurlijke Hulpbronnen en Energie zelf de preventie- of herstelmaatregelen uitvoert, verhaalt het de gemaakte kosten op de uitbater die aansprakelijk is voor de schade of de dreigende schade. Hetzelfde beginsel geldt voor de milieubeoordelingen die doorgevoerd worden om de omvang van de schade en de maatregelen voor het herstel ervan te bepalen. De bevoegde overheid moet de inningsprocedures inleiden binnen de vijf jaar te rekenen van de datum van voltooiing van de preventie- of herstelmaatregelen of van de datum waarop de aansprakelijke uitbater of de derde zijn geïdentificeerd, waarbij rekening gehouden wordt met de meest recente datum.

Als verschillende uitbaters medeaansprakelijk zijn voor bepaalde schade, moeten ze hoofdelijk of verhoudingsgewijs de kosten voor het herstel overnemen.

Verzoek om ingrijpen

De natuurlijke of rechtspersonen die negatieve gevolgen van milieuschade zouden kunnen ondervinden en de organisaties die de milieubescherming beogen mogen onder bepaalde voorwaarden (voldoende betrokkenheid, informatie en gegevens die de waarnemingen staven...) aan de bevoegde overheden in de zin van dit decreet vragen om tegen schade op te treden. De personen en organisaties die een verzoek om ingrijpen hebben ingediend mogen in beroep gaan bij een rechtbank of een ad hoc instantie om het wettelijk karakter van de beslissingen, van de ingrepen of van het afzien ervan te laten beoordelen.

2. Rechten en verplichtingen van elke actor

a) Uitbater

— Dreigende milieuschade voorkomen;

— De bevoegde overheid, evenals het (de) betrokken gemeentecollege(s) inlichten als de voorkomingsmaatregelen onvoldoende zijn;

— De bevoegde overheid, evenals het (de) betrokken gemeentecollege(s) inlichten bij milieuschade;

— Onmiddellijk de maatregelen treffen om de verontreinigende stoffen te bestrijden, in te perken, te verwijderen of te behandelen;

— De maatregelen voorstellen voor het herstellen van de schade (herstellen van biodiversiteit en water, wegwerken van het risico voor de menselijke gezondheid wat betreft de bodems), en

— De nodige herstelmaatregelen treffen zoals bepaald door de bevoegde overheid;

— Een aanvraag tot terugbetaling of vrijstelling indienen in voorkomend geval.

b) Burger

- Recht om in te grijpen als hij betrokken is of zou kunnen zijn bij milieuschade;
- Recht om gehoord te worden als hij eigenaar is van de verontreinigde grond;
- Mogelijkheid om opmerkingen te maken in het kader van de beslissingname als beslissing volgt op een verzoek om ingrijpen.

c) Milieubeschermingsverenigingen

- Recht om in te grijpen bij milieuschade (ze worden verondersteld belang te hebben bij het ingrijpen);
- Mogelijkheid om opmerkingen te maken in het kader van de beslissingname als beslissing volgt op een verzoek om ingrijpen.

d) Gewestelijke overheden

- Bij onmiddellijke dreiging
 - de uitbater verplichten om informatie te verstrekken;
 - de uitbater de instructies geven die hij moet volgen wat betreft de te treffen voorkomingsmaatregelen;
 - de uitbater verplichten de nodige herstelmaatregelen te treffen;
 - zelf de nodige preventieve maatregelen nemen.
- Bij milieuschade
 - de uitbater identificeren,
 - de exploitant verplichten aanvullende informatie te verstrekken over enige schade die zich heeft voorgedaan;
 - zelf elke haalbare maatregel nemen om de betrokken verontreinigende stoffen en/of enige andere schadefactoren onmiddellijk onder controle te houden, in te perken, te verwijderen of anderszins te beheersen, teneinde verdere milieuschade en negatieve effecten op de menselijke gezondheid, of verdere aantasting van functies te beperken of te voorkomen, dan wel de exploitant daartoe verplichten of hem daartoe instructies geven;
 - kiezen welke herstelmaatregelen getroffen moeten worden door de uitbater nadat hij zijn opties heeft voorgesteld;
 - de prioritaire herstelmaatregelen kiezen bij veelvuldige schade die niet tegelijk verholpen kan worden;
 - de uitbater verplichten de nodige herstelmaatregelen te treffen;
 - zelf de nodige herstelmaatregelen treffen.
- Over het algemeen
 - De bepalingen van het decreet uitvoeren;
 - De procedure van art. D.120 volgen (raadpleging van de uitbater, van het betrokken gemeentecollege, van de privé-persoon die eigenaar is van het terrein waarop de maatregelen genomen zullen worden, evenals degenen die een verzoek om ingrijpen indienen) voor alle beslissingen getroffen overeenkomstig de artikelen D.114 tot en met D.119 (identificatie van de uitbater, keuze van de herstelmaatregelen, raming van de kosten,...)
 - De kosten veroorzaakt door het treffen van voorkomings- of herstelmaatregelen in de plaats van de uitbater trachten te verhalen;
 - Een verzoek om ingrijpen, ingediend door een derde, in overweging nemen en het zo spoedig mogelijk beantwoorden met motivering van de beslissing;
 - Samenwerken met de andere staten of gewesten bij grensoverschrijdende schade.

e) Plaatselijke overheden

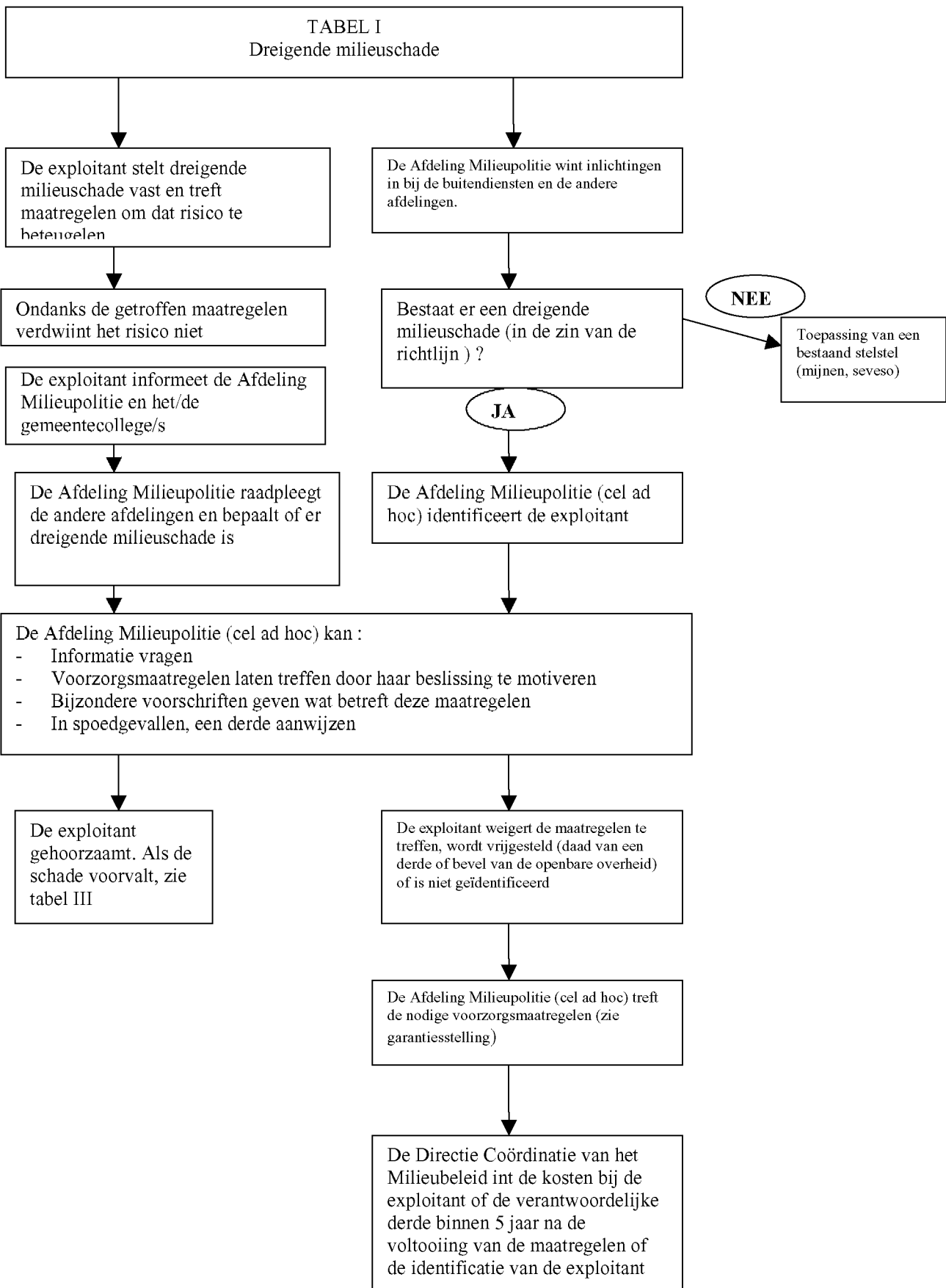
- Ingelicht door de uitbater bij milieuschade of dreigende milieuschade;
- Betrokken bij de vrijstellings-, terugbetalings-, beslissingsprocedures wat betreft de te treffen maatregelen en het verzoek om ingrijpen;
- Recht om in te grijpen als zij betrokken zijn of zouden kunnen zijn bij milieuschade;

3. Procedure

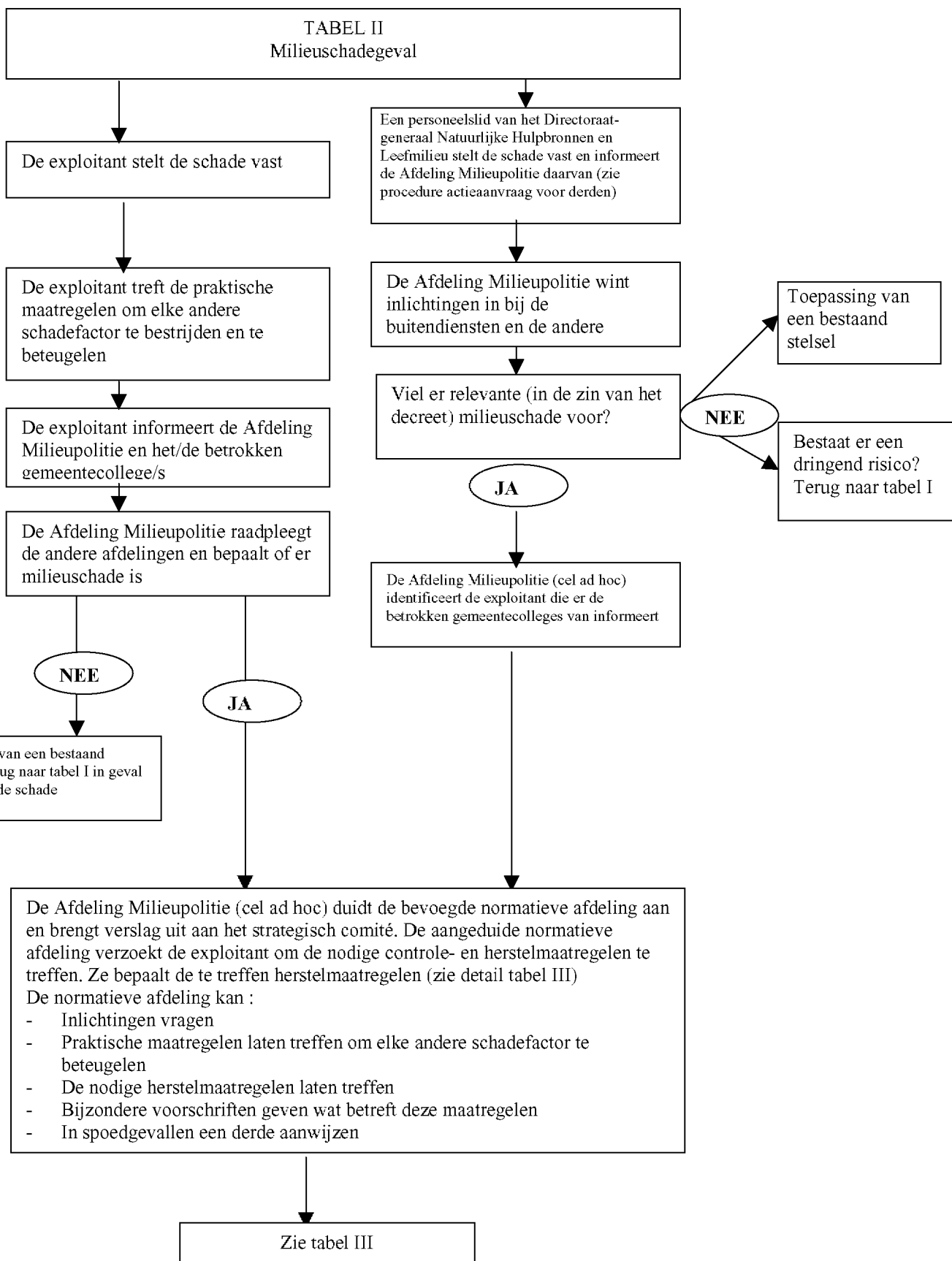
De privé-persoon die het Directoraat-generaal opbellen in verband met een verontreiniging worden bij voorkeur doorverbonden met de dienst « SOS pollutions ». Anderzijds worden de meeste vaststellingen ter plaatse verricht door de personeelsleden van de milieupolitie.

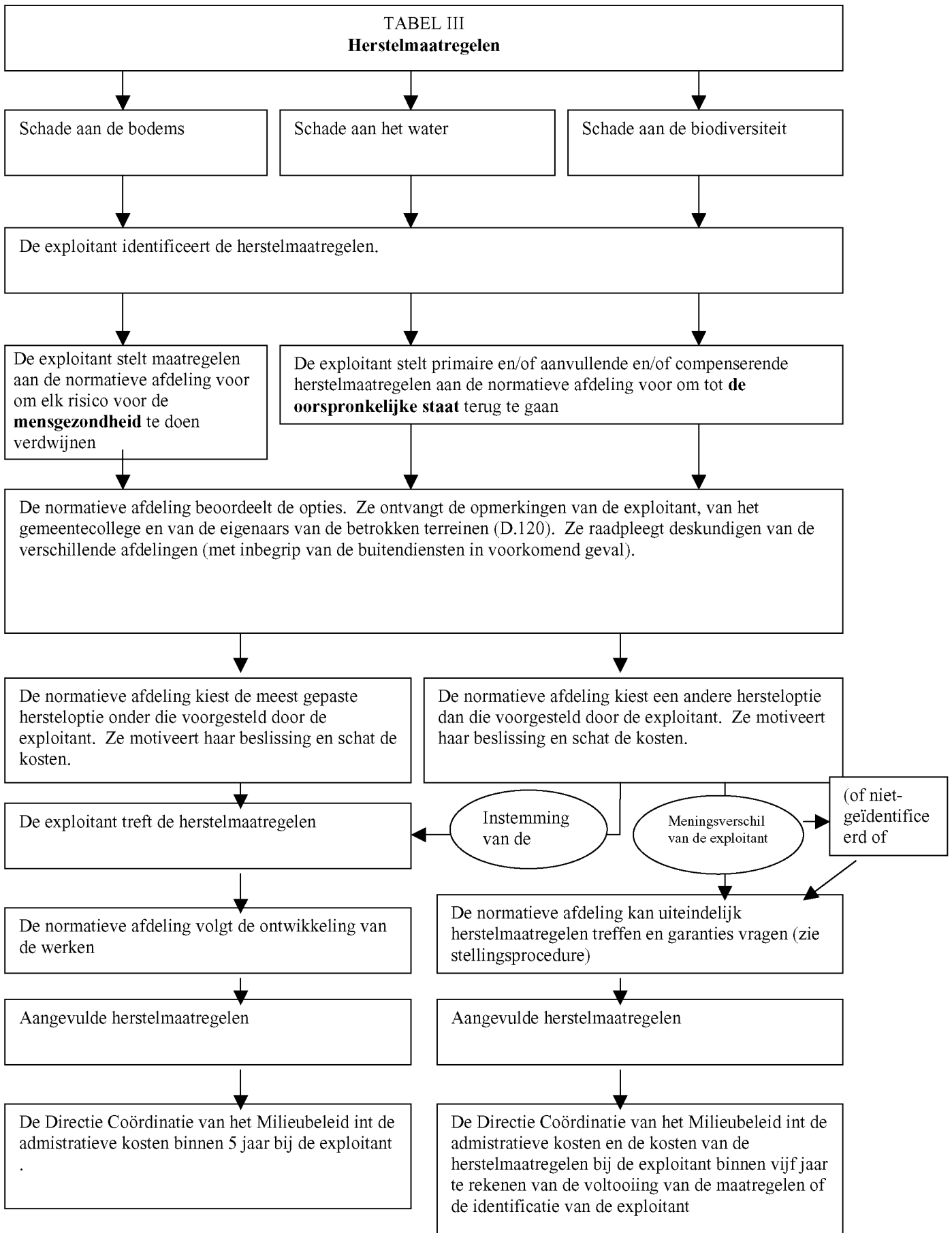
Om het interventiemechanisme te rationaliseren, wordt de procedure bij dreigende milieuschade door de Afdeling Milieupolitie gecoördineerd. De personen die andere diensten opbellen, worden zo spoedig mogelijk doorverbonden met die afdeling. Die afdeling treedt op eigen initiatief op of op grond van externe informatie (particulieren, NGO's, gemeenten, personeelsleden van andere afdelingen) en richt indien nodig een ad hoc cel op om het incident te beheren. Die cel bestaat uit deskundigen van de andere afdelingen die gekozen worden in functie van het soort dreigende of vastgestelde schade. De deskundigen worden uitgekozen op grond van een lijst opgemaakt in het bestuur en de opdrachten uitgeoefend in het kader van die regeling worden als prioritair beschouwd. Die procedure wordt aangevuld met de instelling van een crisisoriëntering in alle diensten.

Het beheer van de herstelmaatregelen wordt toevertrouwd aan de normatieve afdeling aangewezen door de crisiscel (bijvoorbeeld, de Afdeling Water bij waterschade). De procedures voor de vrijstelling, de terugbetaling en de inning worden beheerd door de Directie Coördinatie van het Milieubeleid.

¹ Herinnering : de beslissingen van de bevoegde overheid zijn onderworpen aan de procedure bepaald bij artikel D.120

² Herinnering : de beslissingen van de bevoegde overheid zijn onderworpen aan de procedure bepaald bij artikel D.120

VERZOEK OM INGRIJPEN

De getroffen personen of de personen die door milieuschade zouden kunnen worden getroffen of degene die een voldoende belang hebben (waaronder de verenigingen voor de milieubescherming) kunnen een actieaanvraag indienen bij de Afdeling Milieupolitie. De aanvraag gaat vergezeld van alle relevante inlichtingen en gegevens

De Afdeling Milieupolitie bericht ontvangst van de aanvraag binnen tien dagen

De Afdeling Milieupolitie vraagt nauwkeurigheden binnen een termijn van 1 maand na ontvangst van de aanvraag en wijst de betrokken normatieve afdeling aan..

De normatieve afdeling onderzoekt de aanvraag en hoort de exploitant binnen de maand na ontvangst van de volledige aanvraag. De termijn kan met 2 maanden verlengd worden gezien de complexiteit van een dossier. De normatieve afdeling informeert de exploitant van de verlenging van de termijn.

De normatieve afdeling betekent haar met redenen omklede beslissing met vermelding van de beroepsmiddelen en brengt de in de eerste kader vermelde personen op de hoogte daarvan (art D.131).

In geval van
weigerings

De afgewezen aanvrager kan binnen 10 dagen een beroep indienen bij de Waalse Regering .

De Regering ontvangt het advies van de normatieve afdeling en van elke andere persoon en beslist binnen 90 dagen.

De Regering betekent haar beslissing die ook de mogelijke beroepen en hun indieningstermijnen vermeldt.

Terugbetalingsaanvraag (voorzorg- en herstelmaatregelen als de schade door een derde wordt veroorzaakt of voortvloeit uit de naleving van een bevel van een openbare overheid)

De exploitant dient zijn terugbetalingsaanvraag in bij de Directie Coördinatie van het Milieubeleid en informeert de getroffen personen of de personen die door de milieuschade zouden kunnen worden getroffen of degene die een voldoende belang hebben, de personen op wier terrein herstelmaatregelen zijn toegepast alsmede het betrokken gemeentecollege.

Binnen 20 dagen na ontvangst van de aanvraag raadpleegt de Directie Coördinatie van het Milieubeleid de Afdeling Milieupolitie (cel ad hoc) en vraagt in voorkomend geval de ontbrekende bewijsstukken aan de aanvrager

Binnen 20 dagen betekent de Directie Coördinatie van het Milieubeleid het volledige karakter van de aanvraag per aangetekend schrijven

De Directie Coördinatie van het Milieubeleid hoort de exploitant en de in artikel D.120 bedoelde personen en beslist binnen 90 dagen

De Directie Coördinatie van het Milieubeleid betekent haar met redenen omklede beslissing aan de exploitant en de personen bedoeld in de artikelen D.120 en D.131 en vermeldt de beroepsmiddelen en termijnen

Als de Directie Coördinatie van het Milieubeleid binnen de termijnen niet heeft beslist, kan de aanvrager haar een aanmaning tot beslissing sturen

Als de Directie Coördinatie van het Milieubeleid binnen 30 dagen niet heeft gereageerd, wordt de aanvraag geacht verworpen te zijn

De afgewezen aanvrager kan binnen 10 dagen een beroep indienen bij de Waalse Regering. Dit beroep wordt aan de Directie Coördinatie van het Milieubeleid gezonden.

De Directie Coördinatie van het Milieubeleid brengt verslag binnen 50 dagen uit aan de Regering en informeert de exploitant daarvan

De Regering beslist binnen 90 dagen en informeert er de exploitant van. Haar beslissing vermeldt de beroepsmiddelen

Als de Regering binnen de termijnen niet beslist, wordt de beslissing van eerste aanleg geacht bekrachtigd te zijn. Bij gebrek aan een dergelijke beslissing geldt het verslag als beslissing

Vrijstellingsaanvraag(kosten van de herselmaatregelen – permit defence en State of the art)

De exploitant dient zijn vrijstellingsaanvraag in bij de Directie Coördinatie van het Milieubeleid en informeert de getroffen personen of de personen die door de milieuschade zouden kunnen worden getroffen of degene die een voldoende belang hebben, de personen op wier terrein herstelmaatregelen zijn toegepast alsmede het betrokken gemeentecollege .

Binnen 15 dagen na ontvangst van de aanvraag raadpleegt de Directie Coördinatie van het Milieubeleid de Afdeling Milieupolitie (cel ad hoc) en vraagt in voorkomend geval de ontbrekende bewijsstukken aan de aanvrager

Binnen 20 dagen betekent de Directie Coördinatie van het Milieubeleid het volledige karakter van de aanvraag

De Directie Coördinatie van het Milieubeleid hoort de exploitant en beslist binnen 90 dagen

De Directie Coördinatie van het Milieubeleid betekent haar met redenen omklede beslissing aan de exploitant en de personen bedoeld in de artikelen D.120 en D.131 en vermeldt de beroepsmiddelen en termijnen

Als de Directie Coördinatie van het Milieubeleid binnen de termijnen niet heeft beslist, kan de aanvrager haar een aanmaning tot beslissing sturen

Als de Directie Coördinatie van het Milieubeleid binnen 30 dagen niet heeft gereageerd, wordt de aanvraag geacht verworpen te zijn

De afgewezen aanvrager kan binnen 10 dagen een beroep indienen bij de Waalse Regering. Dit beroep wordt aan de Directie Coördinatie van het Milieubeleid gezonden.

De Directie Coördinatie van het Milieubeleid brengt verslag binnen 50 dagen uit aan de Regering en informeert de exploitant daarvan

De Regering beslist binnen 90 dagen en informeert er de exploitant van.

Als de Regering binnen de termijnen niet beslist, wordt de beslissing van eerste aanleg geacht bekrachtigd te zijn. Bij gebrek aan een dergelijke beslissing geldt het verslag als beslissing

Stelling van financiële garanties

Op voorstel van de Afdeling Milieupolitie (cel ad hoc) of van de betrokken normatieve afdeling kan de Directie Coördinatie van het Milieubeleid de stelling van een financiële garantie vragen. Deze aanvraag wordt ingediend per aangetekend schrijven waarin het bedrag en de wijze van stelling van de garantie nader bepaald worden.

Als geen zekerheid wordt gesteld binnen de termijn, laat de Directie Coördinatie van het Milieubeleid een bevel tot betaling binnen 24 uur betekenen.

Aan het einde van de beveltermijn kan de Directie Coördinatie van het Milieubeleid tot een inbeslagname laten overgaan.

4. Beschikbare informatie

a) Water

Netwerk voor de bewaking van de oppervlaktewateren <http://aquapol.environnement.wallonie.be/login.do>

Zwemwaterkwaliteit <http://aquabact.environnement.wallonie.be/login.do>

Fysisch-chemische kwaliteit van de waterlopen in het Waalse Gewest : <http://aquaphyc.environnement.wallonie.be/login.do>

Stand van de ondergrondse waterlagen in Wallonië : <http://environnement.wallonie.be/de/eso/atlas/index.htm>

b) Bodems

Vanaf de website met cartografisch materiaal van het Directoraat-generaal Natuurlijke Hulpbronnen en Energie zijn volgende documenten toegankelijk :

- inventaris van de bodemkwaliteit;
- de geologische kaarten van Wallonië op 1/25 000e;
- de mijnconcessies;
- de karstverschijnselen (vectoriële versie van de Atlas van de karst);
- de kaarten met de sintelbergen.
- Zware metalen

Heden worden gegevens verwerkt in verband met de aanwezigheid van bepaalde zware metalen in de landbouwbodems. Dankzij die verwerkte gegevens, in verband gebracht met bepaalde eigenschappen van de bodem of de ondergrond (bodemkaart van Wallonië...) kan voor die elementen een bodemkadaster tot stand worden gebracht.

Vertrekkend van dat kadaster, van vast te stellen dwingende voorwaarden en geschikte kaartdocumenten moet een onderzoek dat heden in de eindfase zit (CAPASOL-project) uitmonden in een voorspellend instrument dat het vermoedelijke gehalte aan zware metalen in een perceel moet bepalen.

— Stikstof

Op grond van de grondgebondenheidscijfers (verhouding tussen de gebruikte organische stikstof en de spreidbare stikstof) zal de Directie Bodemverontreiniging

- bedrijf per bedrijf beschikken over een historiek van de stand van zaken sinds 2003 wat het organische stikstofbeheer betreft;
- sinds het seizoen 2005 de gemiddelde stikstoftoevoer uit organische bron kunnen vaststellen op ongeacht welke gewenste erkenningszone voor zover die laatste in kaart is gebracht in het bestuur (gemeente, voormalige gemeente, waterlichaam...);
- op middellange termijn die gegevensbank kunnen aanvullen met minerale stikstoftoevoer.

Overigens voorziet het nieuwe plan voor duurzaam stikstofbeheer in de verwezenlijking, onder bepaalde voorwaarden, van stikstofprofielen die interessant kunnen zijn voor de verwerking in een gegevensbank.

Volgende gegevensbanken kunnen ook nuttig zijn :

- DOREHA en BEDDS, beheerd door de « Office wallon de déchets » (Waalse Afvalstoffendienst)
- De inventaris van de afgedankte bedrijfsruimtes in het Waalse Gewest, de potentieel met aromatische polycyclische koolwaterstoffen vervuilde locaties en de overeenstemming tussen de kadastrale aard en het verontreinigingsrisico, beheerd door het Directoraat-generaal Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Patrimonium
- Walsols, beheerd door de SPAQuE : <http://www.walsols.be/>

c) Biodiversiteit

De twee voornaamste hoofdlijnen van de kennis over de biodiversiteit zijn de soorten en de habitats.

A. DE SOORTEN

1. Permanente opvolging van zes groepen indicaties opleverende soorten (namelijk meer dan 350 soorten in totaal)

De doelstellingen zijn :

het opsporen en interpreteren van grote veranderingen in de Waalse biodiversiteit en de grote oorzaken ervan; de inventaris van de biologisch zeer waardevolle locaties verder aanvullen.

De opvolging gebeurt sinds 1989. De zes volgende taxa worden opgevolgd : kikvorsachtigen, reptielen, vogels, vleermuizen, waterjuffers, dagvlinders. Die om en bij de 350 soorten bestrijken een brede waaier aan milieumomstandigheden : dankzij de evolutie van hun statuut (verdeling, dichtheid) kunnen grote veranderingen in de Waalse biodiversiteit opgespoord en geduid worden. Dat werk uit zich meer bepaald in de uitgave van atlanten in verband met de evolutieve verdeling.

Die gegevens worden centraal verwerkt om zo veel mogelijk informatie te vergaren over de locaties die ingenomen worden door de soorten wier statuut bijzondere aandacht verdient (soorten vermeld op de « rode lijsten », lijsten opgesteld in functie van de zeldzaamheid en het gevaar van achteruitgang).

2. Permanente opvolging van zoetwatermacro-ongewervelden

Het doel is de opvolging van de biologische kwaliteit van de waterlopen. De waterlopen worden regelmatig opgevolgd inzake biologische kwaliteit via een gestandaardiseerde methode gegrond op de macro-ongewervelden (benthos). Die methode houdt de inzameling in van een groot aantal monsters en resulteert in een grote verzameling dieren die nauwgezet onderzoek mogelijk maken.

3. Permanente opvolging van wilde hoefdierbestanden

Doel is de dichtheid van de wilde hoefdierbestanden te meten en de afschietplannen aan te passen voor de vrijwaring van het evenwicht tussen bos en wild. De opvolging van grote hoefdieren (hert, ree, everzwijn, moeflon, damhert) wordt jaarlijks verricht door de Afdeling Natuur en Bossen : telling in de lente en afschietstatistieken. De gegevens worden ter beschikking gesteld van het « Centre de Recherche de la Nature, des Forêts et du Bois ».

4. Periodieke balansen voor andere taxa

Doel is de informatie verder aan te vullen die bekomen wordt met de regelmatige opvolgingen met informatie over andere taxonomische groepen.

Periodieke balansen worden door het Waalse Gewest gefinancierd. Zo staan er in het rapport over de staat van het Waalse leefmilieu 2006-2007 syntheses over – naast de zes voornoemde taxa – de hogere planten, de sporeplanten (paddenstoelen, mossen, leverkruid, korstmoss), de carabidae, de vissen, de zoogdieren, de kevers en de woekerende soorten. De vliesvleugeligen hebben in 1993 het voorwerp uitgemaakt van een synthese.

B. DE HABITATS

Volgende inventarissen zijn aan de gang :

1. Inventaris van de biologisch zeer waardevolle locaties.

Doel is zo veel mogelijk biologisch zeer waardevolle locaties in een lijst onder te brengen. Die inventaris wordt door bovengenoemd Centrum bijgehouden. Daarin worden de locaties bijgehouden waar soorten uit de « rode lijst » waargenomen worden. De locaties die ontdekt worden bij bijzondere werkzaamheden (inventaris voor de gemeentelijke plannen voor natuurontwikkeling bv) worden eveneens daarin opgenomen. Op grond van die gegevensbank en door de informatie met veldwerk aan te vullen wordt beoogd een inventaris op te stellen van de biologisch zeer waardevolle locaties per houtvesterij, zodat een operationele grondslag beschikbaar is voor de identificatie van de ecologische hoofdstructuur en de ontwikkeling ervan (dit experiment is aan de gang in de houtvesterij Neufchâteau).

2. Natura 2000-locaties

Doel is de staat van instandhouding van de Natura 2000-locaties nauwkeurig te kennen om de bescherming en, in sommige gevallen, het herstel ervan te waarborgen. Voor de 220 944 ha Natura 2000-locaties worden de habitats zeer nauwkeurig in kaart gebracht, waarbij zo vaak mogelijk een beoordeling opgenomen wordt van de staat van instandhouding van de soorten en de habitats die in die locaties aanwezig zijn. Op termijn betreft dat 13 % van het grondgebied, w.o. de meest bloeiende milieus.

3. Permanente inventaris van het bosareaal

Doel is de evolutie op te volgen van het Waalse bosareaal (één derde van het grondgebied). Hoewel die inventaris aanvankelijk diende om vraagstukken ivm de economische functie van het bosareaal te beantwoorden, beoogt hij nu ook parameters inzake biodiversiteit. Met die inventaris wordt een groot aantal indicatoren inzake de biologische evolutie van het bosareaal samengebracht.

4. Inrichting van het bosareaal

Doel is een beheersplan voor de bossen op te stellen die gegrond is op de stand van het bosareaal. De stand van het bosareaal en de kaartdocumenten uitgevoerd voor de inrichting van het bosareaal verstrekken nuttige informatie voor een beter inzicht in de biologische kwaliteit van het bosareaal (bestanden, soorten, pedologie, behandelingen,...). Bij de nieuwe inrichtingen van het bosareaal wordt meer aandacht besteed aan biologische zaken (meer bepaald rekening houdend met Natura 2000 en de circulaire biodiversiteit in de bossen).

Voor gedetailleerdere informatie kunt u terecht op de website <http://biodiversite.wallonie.be/> en op de website <http://environnement.wallonie.be/eew/default.aspx> voor een overzichtsverslag over het Waalse milieu.

5. Het hydromorfologisch bewakingsnetwerk

Het betreft een bewakingsnetwerk van de waterlichamen waarbij rekening wordt gehouden met de fysieke parameters van de bedding, de kanten, de alluviale vlakke, de plantengroei en de aquatische habitats.

6. Aansluiting op de bestaande wetgeving

Deze afdeling strekt ertoe voorbeelden te geven van wetgevingen die toegepast zouden kunnen worden bij de bepaling van de maatregelen die getroffen zouden moeten worden bij dreigende of aangetoonde milieuschade. Het betreft referenties met informatiewaarde waarmee men zich een beeld kan vormen van het soort te overwegen maatregelen.

Preventieve maatregelen :	<ul style="list-style-type: none"> - de maatregelen bedoeld in de artikelen 58, 64, 65, 66, 71, 72 en 74 van het decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning - de « veiligheidsmaatregelen » bedoeld in de artikelen 41 tot 43 van het decreet van 27 juni 1996 betreffende de afvalstoffen - de « dringende maatregelen » zoals omschreven in artikel D.21 van Boek II van het Milieuwetboek, dat het Waterwetboek inhoudt. -
Herstelmaatregelen :	<ul style="list-style-type: none"> - de maatregelen bedoeld in de artikelen 58, 59bis, 65, 72 en 74 van het decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning - de « maatregelen voor herstel in oorspronkelijke staat » bedoeld in de artikelen 2, 19°, en de « veiligheidsmaatregelen » bedoeld in de artikelen 41 tot 43 van het decreet van 27 juni 1996 betreffende de afvalstoffen - de openbare sanering bedoeld in de artikelen D.2, 4°, D.217 en D.218 van Boek II van het Milieuwetboek, dat het Waterwetboek inhoudt, en de maatregelen bedoeld in de artikelen D.158, D.167, D.183, D.190, D.406 en in de artikelen R.262 tot R.270 van Boek II van het Milieuwetboek, dat het Waterwetboek inhoudt; - de herstelmaatregelen bedoeld in artikel 62 van de wet op het natuurbehoud;

6. Referentietabel met de activiteiten van bijlage I bij het decreetgevend deel van Boek I van het Milieuwetboek

Die tabel strekt ertoe de activiteiten van bijlage I in overeenstemming te brengen met de gewestelijke of de federale wetgeving die ermee verband houdt.

Bijlage I, decreetgevend deel van het Milieuwetboek	Wettelijke referentie
<p>1. De exploitatie van de volgende installaties die aan een milieuvergunning onderworpen zijn overeenkomstig artikel 10 van het decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning :</p> <p>1. Energie-industrie</p> <p>1.1. Verbrandingsinstallaties met een warmtevermogen hoger dan 50 MW.</p> <p>1.2. Aardolie- en gasraffinaderijen.</p> <p>1.3. Cokesfabrieken.</p> <p>1.4. Installaties voor het vergassen en vloeibaar maken van steenkool.</p> <p>2. Productie en verwerking van metalen</p> <p>2.1. installaties voor het roosteren of sinteren van metaalhoudend mineraal, met inbegrip van zwavelhoudend erts.</p> <p>2.2. Installaties voor de productie van gietijzer of staal (primaire of secundaire smelting), met inbegrip van uitrustingen voor continu gieten, met een capaciteit van meer dan 2,5 ton per uur.</p> <p>2.3. Installaties voor verwerking van ferrometalen door :</p> <p>a) warmwalsen met een capaciteit van meer dan 20 ton ruwstaal per uur;</p> <p>b) smeden met hamers met een slagarbeid van meer dan 50 kilojoule per hamer, wanneer een thermisch vermogen van meer dan 20 MW wordt gebruikt;</p> <p>c) het aanbrengen van deklagen van gesmolten metaal, met een verwerkingscapaciteit van meer dan 2 ton ruwstaal per uur.</p> <p>2.4. Smelterijen van ferrometalen met een productiecapaciteit van meer dan 20 ton per dag.</p> <p>2.5. Installaties :</p> <p>a) voor de winning van ruwe non-ferrometalen uit erts, concentraat of secundaire grondstoffen met metallurgische, chemische of elektrolytische procédés;</p>	<p>Besluit van de Waalse Regering van 4 juli 2002 tot bepaling van de lijst van de aan een milieueffectstudie onderworpen projecten en van de ingedeelde installaties en activiteiten.</p>

Bijlage I, decreetgevend deel van het Milieuwetboek	Wettelijke referentie
<p><i>b)</i> voor het smelten van non-ferrometalen, met inbegrip van legeringen, inclusief terugwinningproducten (affineren, vormgieten) met een smeltcapaciteit van meer dan 4 ton per dag voor lood en cadmium of 20 ton per dag voor alle andere metalen.</p> <p>2.6. Installaties voor oppervlaktebehandeling van metalen en kunststoffen door middel van een elektrolytisch of chemisch procédé, wanneer de inhoud van de gebruikte behandelingsbaden meer dan 30 m³ bedraagt.</p> <p>3. Minerale industrie</p> <p>3.1. installaties voor de productie van cementklinkers in draaiovens met een productiecapaciteit van meer dan 500 ton per dag, of van kalk in draaiovens met een productiecapaciteit van meer dan 50 ton per dag, of in andere soorten ovens met een productiecapaciteit van meer dan 50 ton per dag.</p> <p>3.2. Installaties voor de winning van asbest en de fabricage van asbestproducten.</p> <p>3.3. Installaties voor de fabricage van glas, met inbegrip van installaties voor de fabricage van glasvezels, met een smeltcapaciteit van meer dan 20 ton per dag.</p> <p>3.4. Installaties voor het smelten van minerale stoffen, met inbegrip van installaties voor de fabricage van mineraalvezels, met een smeltcapaciteit van meer dan 20 ton per dag.</p> <p>3.5. Installaties voor het fabriceren van keramische producten door middel van verhitting, met name dakpannen, bakstenen, vuurvaste stenen, tegels, aardewerk of porselein, met een productiecapaciteit van meer dan 75 ton per dag, en/of een ovencapaciteit van meer dan 4 m³ en met een plaatsingsdichtheid per oven van meer dan 300 kg/m³.</p> <p>4. Chemische industrie</p> <p>Onder productie in de zin van de categorieën activiteiten bedoeld in deze rubriek wordt verstaan de productie op industriële schaal door chemische omzetting van stoffen of groepen van stoffen bedoeld in de punten 4.1. tot 4.6.</p> <p>4.1. Chemische installaties voor de fabricage van organisch-chemische basisproducten, zoals :</p> <p><i>a)</i> eenvoudige koolwaterstoffen (lineaire of cyclische, verzadigde of onverzadigde, alifatische of aromatische);</p> <p><i>b)</i> zuurstofhoudende koolwaterstoffen, zoals alcoholen, aldehyden, ketonen, carbonzuren, esters, acetaten, ethers, peroxyden, epoxyharsen;</p> <p><i>c)</i> zwavelhoudende koolwaterstoffen;</p> <p><i>d)</i> stikstofhoudende koolwaterstoffen, zoals aminen, amiden, nitroso-, nitroen, nitraatverbindingen, nitrillen, cyanaten, isocyanaten;</p> <p><i>e)</i> fosforhoudende koolwaterstoffen;</p> <p><i>f)</i> halogeenhoudende koolwaterstoffen;</p> <p><i>g)</i> organometaalverbindingen;</p> <p><i>h)</i> kunststof-basisproducten (polymeren, kunstvezels, cellulosevezels);</p> <p><i>i)</i> synthetische rubber;</p> <p><i>j)</i> kleurstoffen en pigmenten;</p> <p><i>k)</i> tensioactieve stoffen en tensiden.</p>	

Bijlage I, decreetgevend deel van het Milieuwetboek	Wettelijke referentie
<p>4.2. Chemische installaties voor de fabricage van anorganisch-chemische basisproducten, zoals :</p> <p><i>a)</i> gassen, zoals ammoniak, chloor of chloorwaterstof, fluor of fluorwaterstof, kooloxiden, zwavelverbindingen, stikstofoxiden, waterstof, zwaveldioxide, carbonyldichloride;</p> <p><i>b)</i> zuren, zoals chroomzuur, fluorwaterstofzuur, fosforzuur, salpeterzuur, zoutzuur, zwavelzuur, oleum, zwaveligzuur,</p> <p><i>c)</i> basen, zoals ammoniumhydroxide, kaliumhydroxide, natriumhydroxide,</p> <p><i>d)</i> zouten, zoals ammoniumchloride, kaliumchloraat, kaliumcarbonaat, natriumcarbonaat, perboraat, zilvernitraat;</p> <p><i>e)</i> niet-metalen, metaaloxiden of andere anorganische verbindingen, zoals calciumcarbide, silicium, siliciumcarbide.</p> <p>4.3. Chemische installaties voor de fabricage van fosfaat-, stikstof- of kaliumhoudende meststoffen (enkelvoudige of samengestelde meststoffen)</p> <p>4.4. Chemische installaties voor de fabricage van basisproducten voor gewasbescherming en van biociden</p> <p>4.5. Installaties voor de fabricage van farmaceutische basisproducten die een chemisch of biologisch procédé gebruiken</p> <p>4.6. Chemische installaties voor de fabricage van explosieven</p> <p>5. Afvalbeheer</p> <p>Onverminderd punt 2 hieronder :</p> <p>5.1. <i>a)</i> Installaties voor de verwijdering of de valorisering van gevaarlijke afvalstoffen zoals bedoeld in artikel 2, 5°, van het decreet van 27 juni 1996 betreffende de afvalstoffen en in artikel 3 van het besluit van de Waalse Regering van 10 juli 1997 tot vaststelling van een afvalstoffencatalogus, zoals omschreven in de bijlagen II, III (verrichtingen R1, R5, R6, R8 en R9) en IV van het decreet van 27 juni 1996 betreffende de afvalstoffen, met een capaciteit van meer dan 10 ton per dag</p> <p>5.2. Installaties voor de verbranding van huishoudelijk afval zoals bepaald in artikel 1, 6° tot 8°, van het besluit van de Waalse Regering van 9 december 1993 tot bestrijding van door installaties voor de verbranding van huisvuil veroorzaakte luchtverontreiniging, met een capaciteit hoger dan 3 ton per uur.</p> <p>5.3. Installaties voor de verwijdering van ongevaarlijke afvalstoffen in de zin van bijlage II bij het decreet van 27 juni 1996 betreffende de afvalstoffen, rubrieken D8 en D9, met een capaciteit van meer dan 50 ton per dag</p> <p>5.4. Stortplaatsen die meer dan 10 ton per dag ontvangen of een totale capaciteit van meer dan 25 000 ton hebben, met uitzondering van de stortplaatsen voor inerte afvalstoffen.</p> <p>6. Overige activiteiten</p> <p>6.1. Industriële installaties voor :</p> <p><i>a)</i> papierpulp uit hout of uit andere vezelstoffen;</p> <p><i>b)</i> papier en karton met een productiecapaciteit van meer dan 20 ton per dag.</p>	

Bijlage I, decreetgevend deel van het Milieuwetboek	Wettelijke referentie
<p>6.2. Installaties voor de voorbehandeling (wassen, bleken, merceriseren) of het verven van vezels of textiel met een verwerkingscapaciteit van meer dan 10 ton per dag.</p> <p>6.3. Installaties voor het looien van huiden met een verwerkingscapaciteit van meer dan 12 ton eindproducten per dag</p> <p>6.4. a) Slachthuizen met een productiecapaciteit van meer dan 50 ton per dag geslachte dieren;</p> <p>b) Bewerking en verwerking voor de fabricage van levensmiddelen op basis van :</p> <ul style="list-style-type: none"> - dierlijke grondstoffen (andere dan melk) met een productiecapaciteit van meer dan 75 ton per dag eindproducten; - plantaardige grondstoffen met een productiecapaciteit van meer dan 300 ton per dag eindproducten (gemiddelde waarde op driemaandelijks basis); <p>c) Bewerking en verwerking van melk, met een hoeveelheid ontvangen melk van meer dan 200 ton per dag (gemiddelde waarde op jaarbasis).</p> <p>6.5. Installaties voor de destructie of de nuttige toepassing van kadavers en dierlijk afval met een verwerkingscapaciteit van meer dan 10 ton per dag</p> <p>6.6. Installaties voor intensieve pluimvee- of varkenshouderij met meer dan :</p> <p>a) 40 000 plaatsen voor pluimvee;</p> <p>b) 2 000 plaatsen voor mestvarkens (van meer dan 30 kg) of;</p> <p>c) 750 plaatsen voor zeugen.</p> <p>6.7. Installaties voor de oppervlaktebehandeling van stoffen, voorwerpen of producten, waarin organische oplosmiddelen worden gebruikt, in het bijzonder voor het appreteren, bedrukken, het aanbrengen van een laag, het ontvetten, het vocht dicht maken, lijmen, verven, reinigen of impregneren, met een verbruikcapaciteit van meer dan 150 kg oplosmiddel per uur, of meer dan 200 ton per jaar</p> <p>6.8. Installaties voor de fabricage van koolstof (harde gebrande steenkool) of elektrografiet door verbranding of grafitisering.</p> <p>Deze bijlage is niet van toepassing op installaties of gedeelten van installaties die gebruikt worden voor het uitzoeken, ontwikkelen en uitproberen van nieuwe producten en processen.</p>	
<p>2. Alle afvalbeheeractiviteiten, zoals de inzameling, het vervoer, de nuttige toepassing en de verwijdering van afvalstoffen, met inbegrip van het toezicht op dergelijke activiteiten en de nazorg op de verwijderingslocaties, die onderworpen zijn aan een milieuvergunning, een vergunnings- of registratieplicht.</p>	<p>Artikelen 3 en 11 van het decreet van 11 juni 27/06/1996 betreffende de afvalstoffen Regeringsbesluit 14/06/2001 waarbij de nuttige toepassing van sommige afvalstoffen bevorderd wordt</p> <p>Regeringsbesluit 02/06/1987 betreffende de reglementering voor de uit-, in- en doorvoer van afvalstoffen</p> <p>Regeringsbesluit 13/11/2003 betreffende de registratie van ophalers en vervoerders van andere dan gevaarlijke afvalstoffen</p> <p>Besluit van de Waalse Executieve van 09/04/1992 (rubriek 90.2 van bijlage I bij het besluit van 4 juli 2002 tot bepaling van de lijst van de aan een milieueffectstudie onderworpen projecten en van de ingedeelde installaties en activiteiten)</p>

Bijlage I, decreetgevend deel van het Milieuwetboek	Wettelijke referentie
Deze activiteiten omvatten onder meer de exploitatie van centra voor technische ingraving en de exploitatie van verbrandingsinstallaties.	<p>Artikelen 19 en 20 van het decreet van 11 juni 27/06/1996 betreffende de afvalstoffen</p> <p>Regeringsbesluit van 27/02/2003 houdende sectorale voorwaarden voor de exploitatie van centra voor technische ingravingen van 18/03/2004 tot verbod van het storten van sommige afvalstoffen in een centrum voor technische ingraving in de zin van het regeringsbesluit van 27/02/2003 houdende sectorale voorwaarden betreffende verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties voor afval (rubrieken 90.24 en 90.25 van bijlage I bij het besluit van 04/07/2002 tot bepaling van de lijst van de aan een milieueffectstudie onderworpen projecten en van de gedeelde installaties en activiteiten).</p>
3. Lozingen op landoppervlaktewateren die aan een milieuvergunning zijn onderworpen.	<p>- artikelen D.159, 1° tot 6°, en R.131 tot 141 van Boek II van het Waterwetboek</p> <p>- KB van 03/08/1976 houdende algemeen reglement voor het lozen van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren, in de openbare riolen en in de kunstmatige afvoerwegen voor regenwater</p> <p>- besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 11/02/1993 tot vaststelling van de algemene voorwaarden voor het lozen in het gewone oppervlaktewater en in de openbare riolen van afvalwater dat gevaarlijke stoffen van lijst I bevat (artikel 90.1 van de nomenclatuur van bijlage I bij het besluit van 04/07/2002).</p>
4. Lozingen of injectie van verontreinigende of gevaarlijke stoffen op of in oppervlaktewateren of het grondwater die aan een milieuvergunning zijn onderworpen.	artikelen D.170 en R.174 tot R.187 van het Waterwetboek
<p>5. Alle wateronttrekking en -opstuwning die aan een milieuvergunning onderworpen zijn.</p> <p>6. De fabricage, het gebruik, de opslag, de verwerking, de storting, de emissie in het milieu en het vervoer op het terrein van de onderneming, van :</p> <p>a) gevaarlijke stoffen in de zin van de reglementering inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen;</p> <p>b) gevaarlijke preparaten in de zin van de reglementering inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten;</p> <p>c) gewasbeschermingsmiddelen als gedefinieerd in de reglementering betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen;</p> <p>d) biociden als gedefinieerd in de reglementering betreffende het op de markt brengen van biociden.</p>	<p>artikelen D.169 en D.170 van Boek II van het Waterwetboek</p> <p>artikel 1, § 4, van het KB van 24/05/1982 houdende reglementering van het in de handel brengen van stoffen die gevaarlijk kunnen zijn voor de mens of voor zijn leefmilieu</p> <p>artikel 1, § 2, van het KB van 11 januari 1993 tot regeling van de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten met het oog op het op de markt brengen of het gebruik ervan, zoals vervangen bij het KB van 17 juli 2002</p> <p>artikel 1, 2°, van het KB van 28/02/1994 betreffende het bewaren, het op de markt brengen en het gebruiken van bestrijdingsmiddelen voor landbouwkundig gebruik</p> <p>artikel 1, 1°, van het KB van 22/05/2003 betreffende het op de markt brengen en het gebruiken van biociden</p>

Bijlage I, decreetgevend deel van het Milieuwetboek	Wettelijke referentie
7. Het vervoer over de weg, per spoor, over de binnenwateren, over zee of in de lucht van gevaarlijke of verontreinigende goederen in de zin van de reglementering inzake het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg, per spoor, of de minimumeisen voor schepen die gevaarlijke of verontreinigende goederen vervoeren en die naar of uit de zeehavens van de Gemeenschap varen.	KB van 09/03/2003 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg, met uitzondering van ontplofbare en radioactieve stoffen KB van 20/07/2001 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking, van de werknemers en het leefmilieu tegen het gevaar van de ioniserende stralingen KB van 04/08/1981 houdende politie- en scheepvaartreglement voor de Belgische territoriale zee, de havens en de stranden van de Belgische kust KB van 23/09/1992 houdende politiereglement van de Beneden-Zeeschelde
8. De exploitatie van installaties die overeenkomstig de reglementering betreffende de bestrijding van door industriële inrichtingen veroorzaakte luchtverontreiniging aan een vergunningsplicht zijn onderworpen, meer bepaald met betrekking tot de uitstoot in de lucht van onder de bovengenoemde richtlijn vallende verontreinigende stoffen.	regeringsbesluit van 09/12/1993 betreffende de bestrijding van door industriële inrichtingen veroorzaakte luchtverontreiniging
9. Het ingeperkt gebruik, met inbegrip van vervoer, van genetisch gemodificeerde micro-organismen in de zin van de reglementering inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen.	Regeringsbesluit van 18/04/2002 tot wijziging van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde en/of pathogene organismen
10. Elke grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Unie waarvoor een vergunning is vereist dan wel een verbod geldt in de zin van de reglementering betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap.	Regeringsbesluit van 09/06/1994 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap
11. Het beheer van mijnbouwafval overeenkomstig Richtlijn 2006/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 betreffende het beheer van afval van winningsindustrieën.	Wetgeving in voorbereiding

7. Besluit

Het veroorzakerprincipe (« de vervuiler betaalt ») was reeds verwoord in het Waalse recht (artikel D.3, 2°, van Boek I van het Milieuwetboek). Dat beginsel speelt een ontradende rol bij overtredingen van de milieuwetgeving en draagt daardoor bij tot de verwezenlijking van de doelstellingen en tot de toepassing van het gewestelijk leefmilieubeleid.

In het Waalse Gewest beschikken we reeds over talrijke juridische instrumenten :

- om elke aantasting van het leefmilieu te voorkomen : de milieuvergunning is het instrument bij uitstek om de voorwaarden vast te stellen ter vermindering van de vervuiling;
- om schade te herstellen : de milieudecreten voorzien in straf- en soms bestuursrechtelijke sancties.

Dat instrumentarium wordt heden aangevuld met het decreet van 22 november 2007 tot wijziging van Boek I van het Milieuwetboek met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade. Het is een nieuwe gelegenheid om een betere bescherming van het leefmilieu te garanderen.

Binnenkort vormt het decreet betreffende het opsporen, vaststellen, vervolgen en bestraffen van overtredingen inzake leefmilieu een nog grotere stap in de daadwerkelijke milieubescherming.

Voor verdere inlichtingen kunt u terecht bij mijn administratie

Directoraat-generaal Natuurlijke Hulpbronnen en Leefmilieu

Avenue Prince de Liège 15

5100 Namur

Tel. : +32 (0) 81 33 50 50

Fax : +32 (0) 81 33 51 22

E-Mail :

Website <http://environnement.wallonie.be/>

Namen, 6 maart 2008.

De Minister van Landbouw, Landelijke Aangelegenheden, Leefmilieu en Toerisme,

B. LUTGEN